

Český hegelianismus

Literatura:

František Fajfr: Hegel bei den Čechen, in sb. Hegel bei den Slawen, Reichenberg 1934, 2. vydání Darmstadt 1961.

Ivan Dubský: Hegel a Československo, Filosofický časopis 1964, č. 4.

V. Kruta: G. W. F. Hegel a J. E. Purkyně, Filosofický časopis 1965, č. 2, s. 282–284.

P. Křivský: Augustin Smetana, Praha 1989.

Irena Šnebergová: Ke genezi hegelianismu v Čechách, Filosofický časopis 1999, č. 1, s. 49–69.

Ohlas Hegela u nás:

Hegel neměl českého posluchače, navštívil Čechy dvakrát – poprvé ba podzim 1824 na cestě do Vídně pobyl týden v Praze (seznámil se s Václavem Hankou), podruhé v srpnu 1829 u pražských příbuzných své ženy.

Osobně se Hegel setkal s J. E. Purkyněm

Do začátku 40. let 19. století k nám neproniklo ani Hegelovo dílo, ani spory o Hegela. Vlastní působení Hegelovy filozofie – 1841–1851

František Matouš Klácel (1808–1882) – snaha o harmonický vztah filozofie a náboženství

Karel Boleslav Štorch (1812–1868) – dějiny filozofie

Ignác Jan Hanuš (1812–1869) – dějiny filozofie

Augustin Smetana (1814–1851) – snaha o vlastní filozofický systém, smysl jeho filozofie: odpovědět na základě dosavadního vývoje filozofie na ty otázky, které musí filozofie zodpovědět, aby našla východisko ze sebe sama (má-li se realizovat).

Smetanova filozofie dějin filozofie – vyvrcholení pojetí lidské bytosti jako vědomí.

Smetanův princip relativní identity bytí a vědomí.

Geneze člověka jako historického produktu a součásti přírody a jako činitele, v němž je historicky dána možnost překročit hranice přírody (v dějinách, ve sféře, ve které člověk realizuje svoje lidství).

Smetanovo pojetí náboženství.